

[Hauch.]

maa, med Henblik paa det, der er sket hidtil i saa Henseende, nære, som det forekommer mig, absolut berettigede Tvivl; jeg tror ikke, det vil være muligt at naa det, man vil naa: en virkelig Lettelse for Erhvervslivet ved Nedsættelse af Renten og Fremskaffelse af Beløb, som det nu ikke er muligt at skaffe, fordi Tilliden til Erhvervsvirksomhederne er svækket.

Det ærede Medlem har Ret i, at der er et betydeligt psykologisk Moment i hele Problemet, det er et Spørgsmaal om Tillid, det her drejer sig om i overordentlig høj Grad — det har ogsaa mere end til fulde vist sig at være Tilfældet. Naar man lægger Mærke til de Bevægelser, der har fundet Sted i Kursansættelserne paa Real-kreditpapirer i den senere Tid fra det Tidspunkt, da Lovforslaget blev fremsat, under de Forhandlinger, der har fundet Sted, og den Agitation mod Lovforslaget, som delvis er etableret af det konservative Folkeparti og af de konservative Blade, er jeg ikke sikker paa — eller jeg kunde fristes til at sige, at jeg er sikker paa, at den Indsats, her er gjort fra konservativ Side, har virket hemmende med Hensyn til at naa det Maal, som i Virkeligheden ogsaa det konservative Folkeparti havde sat sig i Forbindelse med dette Spørgsmaal. Det ærede Medlem har jo selv her udtalt, at han for sit Vedkommende godt kunde tænke sig at gaa med til at arbejde for Oprettelse af en Likviditetsfond, og det ærede Medlem har udtalt Ønske om, at der maatte komme en Rentelettelse, som er i høj Grad tiltrængt for Erhvervslivet. Det er altsammen rigtigt, men det er her gaaet det ærede Medlem akkurat, som det er gaaet det ærede konservative Folkeparti i det hele: man vil bære Kappen paa begge Skuldre i denne Sag. Man vil sige: det var i høj Grad ønskeligt, at man kunde naa dette Maal, men paa den anden Side gør man alt, hvad man overhovedet er i Stand til — jeg kunde fristes til at sige: alt, hvad man orker for at undergrave Mulighederne for Tillid til den Ordning, som skulde skabe de nye og lempeligere Vilkaar for Erhvervslivet.

Jeg tror, at man ude omkring i Befolkningen, i hvert Fald i de Kredse, der knytter sig til det arbejdende Erhvervsliv i By og paa Land, vil opdage, at den Form, hvorunder man her vil drive sin Politik fra det konservative Folkepartis Side, ikke fører til noget. Den fører højst til, at man bliver staaende, hvor man er. Derfor synes jeg, at det ærede Parti i denne Sag har indtaget et noget mærkeligt Standpunkt, naar man

siger, at man vil naa det samme Maal som vi, men man vil ikke Midlerne. Man anviser heller ikke nogen anden Vej, for det ærede Medlem siger selv, at vi maatte kunne naa det samme Maal, dersom vi fik en Rentenedsættelse paa kun 1/2 pCt. Det konservative Folkeparti ønsker altsaa at naa Maalet, men man vil ikke anvende de Midler, som kræves dertil. Jeg tror ikke, denne Politik er holdbar. Jeg forstaaer meget godt, at det kan være svært for det konservative Parti at tage et Standpunkt, som udelukkende tager Hensyn til Kapitalen. Jeg kan meget godt forstaa, at der indenfor dette Parti ogsaa maa være betydelige Interesser, som knytter sig til Muligheden for Lettelse for Erhvervslivet baade med Hensyn til Evnen til at bære de økonomiske Byrder, man har, og med Hensyn til Adgang til Kapital. Derfor maa jeg sige, at det ærede Medlems Tale, hvor stiltfærdig i Formen og forstandig i Argumentationen den end kunde være, i Virkeligheden er en Gerning, som bidrager til at undergrave Muligheden for at naa det Maal, man selv vil naa. Og det forekommer mig at være en uforstandig Politik. Jeg nærer ikke et Øjeblik Tvivl om, at der er adskillige Medlemmer indenfor det konservative Folkeparti, som har megen Sympati for at naa det Maal, vi har tilstræbt gennem dette Lovforslag, og jeg skulde tage overordentlig meget fejl, om der ikke er mange indenfor det ærede Parti, ikke mindst dem, der føler sig knyttet til Landbruget, som ogsaa kunde tænke sig at følge de Veje, vi her agter at slaa ind paa.

Jeg mener altsaa, at det konservative Folkeparti ved sin Modstand her kommer til at skabe Vanskeligheder for Gennemførelsen af den Ordning, som burde føre til en Lettelse i Henseende til baade at fremskaffe Midler og at bære de Byrder, som Erhvervslivet nu en Gang har. Jeg kan ikke finde ud af, at der fra konservativ Side er gjort nogen positiv Indsats i saa Henseende. Jeg kan se, at der er gjort en negativ Indsats. Jeg kan se, at den Agitation, der føres af Partiet mod Gennemførelsen af de foreliggende Lovforslag i Forbindelse med, hvad den konservative Presse i den Henseende har præsteret, skaber Mulighed for, at Gennemførelsen af denne Ordning forhales, at der opstaaer et Haab om, at en Sabotering af hele Ordningen maaske vil kunne føre til, at Rentenedsættelsen ikke kommer. Men jeg kan dog egentlig ikke tænke mig, at det skulde være Maalet for det konservative Folkeparti i denne Sag.

Jeg deler det ærede Medlems Opfattelse af Vanskelighederne — det gør vi alle —